

Alla helgons dag.

(Inför den stora kyrkosångshögtiden i Uppsala.)

I.

O, Kristus, slavar av vår synd
vi nalkas bedjande din tron.
Vi oss förbrutit emot Gud,
förlåt oss, Människones Son.

Allt dolt blir en gång uppenbart.
Vem kan bestå för Herrens dom?
O, du, apostlars stav och stöd
oss hjälp uti vår fattigdom.

Oss visa dina helgons väg;
vi vandra vilse utan ljus,
Men lämna allt och dö med dig
var vägen till Gud Faderns hus.

Ditt rike, som ej gränser vet,
det söke vi i ödmjukhet.
Ske tack och lov i evighet
den heliga treenighet.

II.

O, Konung för martyrens led,
som seger bjöd när striden led.
Du skänker livet verklighet,
I tron vi se din härlighet.

I denna världen vådelig,
o, Herre, hjälp oss nådelig.
Din eld i ljumma hjärtan tänd,
från oss ditt anlete ej vänd.

I striden var du värn och sköld,
du härdade mot världens köld.
Den man, som litar helt till dig,
får mod att gå martyrens stig.

I lågan provas guldets halt;
den fattige blir jordens salt.
Du ger den trogne tronens svärd
att segra över otrons värld.

Blott av din nåd, ty som ett rö
är människan och värd att dö.
Men du förvandlar skröplighet
i styrka och i härlighet.

Att dela glädjens arv med dig
gå helgonen din smärtas stig.
Din strid i ensam örtagård
de gå att kämpa tung och hård.

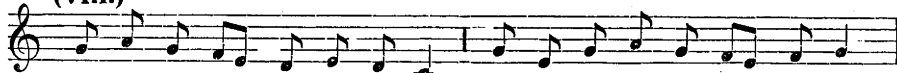
Men den, som tror och söker ett
får se vad intet öga sett,
ty korsets väg för fram till ljus
och vila i Guds Faderns hus.

Ditt rike, som ej gränser vet,
det söke vi i ödmjukhet.
Ske tack och lov i evighet
den heliga treenighet.

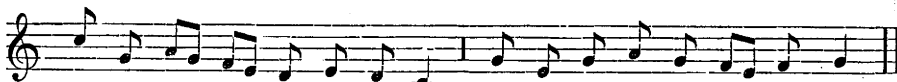
Från latinet av *Ingrid Nyrin*.

Hymnus in festo omnium sanctorum.

(VIII.)

O Kris-tus, sla - var av vår synd Vi nal-kas bed-jan - de din tron.

Vi oss för - bru - tit e - mot Gud, För-låt oss Män - ni - sko - nes Son.